

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010356
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621010356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 24. februára 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným Y. X. a jeho družky T. G. a prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/96/2021 z 30.12.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/96/2021 z 30.12.2021:

- vo výroku o treste odňatia slobody

- vo výroku o treste prepadnutia vecí - peňažných prostriedkov v sume 42.150,- EUR, nachádzajúcich sa na depozitnom účte Okresného súdu Liptovský Mikuláš, 1.400,- CZK, 50,- PLN, nachádzajúcich sa v pokladni Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného Y. X., nar. XX.XX.XXXX v I. T., trvale
bytom J. J., U. W. XX, okr.

I. T., t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS

a ÚVV Žilina,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie T. G. - družky obžalovaného z a m i e t a, pretože bolo podané oneskorene.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/96/2021 z 30.12.2021 bol obžalovaný Y. X. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

od bližšie nezisteného dňa do 9. 4. 2021 si z neznámych zdrojov a nezisteným spôsobom zabezpečil drogy, ktoré mal vo svojej dispozícii a ktoré boli uložené na miestach popísaných nižšie, ktoré boli zaistené dňa 9. 4. 2021 príslušníkmi policajného zboru v nasledujúcich prípadoch:

- pri realizácii príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov vykonanom v nebytovom priestore - garáži s prideleným súpisným číslom: XXXX, postavenej na parcele s prideleným parcelným číslom: 3326/282, zapísanými na liste vlastníctva číslo: XXXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres I. T., obec I. T., katastrálne územie I. T. v prospech G. V., nar. XX. X. XXXX a J. V., nar. X. X. XXXX, oboch trvale bytom B. J. A. U. XXXX/XX I. T., v užívaní Y. X., boli zaistené: plastové uzatvárateľné vrečko so zataveným plastovým vreckom s nápisom „Critical Kush“ so semiačkami a dve zatavené plastové vrecká so sušeným rastlinným materiálom, teda semená konope o hmotnosti 1,475 g a 0,719 g a rastlinný materiál o hmotnosti 5,261 g, ktorým boli rastliny rodu Cannabis (konope), čo zodpovedá minimálne 22 obvykle jednorazovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky THC 12,8 % hmotnostných,

- pri realizácii príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov vykonanom v priestoroch polyfunkčného objektu Centrum s prideleným súpisným číslom: XXXX, postavenom na parcele s prideleným parcelným číslom: 464/1, zapísaným na liste vlastníctva číslo: XXXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres I. T., obec I. T., katastrálne územie I. T. v prospech obchodnej spoločnosti Sanmari s.r.o., IČO: 36 744 841, Belopotockého 3301/13, Liptovský Mikuláš, v užívaní Y. X., boli zaistené štyri zatavené plastové vrecká so sušeným rastlinným materiálom, ktoré Y. X. dobrovoľne vydal a päť rýchlozatvárateľných plastových vreciek s bielym práškovým materiálom, ktoré obsahovali 34,598 g rastlín rodu konope siate (Cannabis), čo zodpovedá minimálne 148 obvykle jednorazovým dávkam drogy, s obsahom účinnej látky THC 11,4 - 14,3 % hmotnostných a 2,965 g kokaínu, čo predstavuje 43 obvykle jednorazových dávok drogy, s obsahom účinnej látky absolútneho kokaínu vo forme bázy 40,8-49,1 % hmotnostných,

- pri realizácii príkazu na domovú prehliadku vykonanom v mieste trvalého pobytu Y. X., v priestoroch bytu číslo: XX nachádzajúcom sa na 2. poschodí bytového domu s prideleným súpisným číslom: XX, postavenom na parcele s prideleným parcelným číslom: 2925/11, zapísanými na liste vlastníctva číslo: XXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres I. T., obec J. J., katastrálne územie J. J. v prospech Q. X., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom U. W. XX, J. J., okres I. T., boli zaistené: plastové vrečko o rozmere 36 x 26 cm, plastové vrečko o rozmere 73 x 20 cm a plastové vrečko o rozmere 48 x 28 cm, všetky so sušeným rastlinným materiálom, plechová krabička o rozmere 9 x 9 cm so štyrmi papierovými vreckami s nápisom „SILICA“, tri plastové kelímy s bielou kryštalickou látkou, plastové uzatvárateľné vrečko o rozmere 5 x 9 cm s bielou kryštalickou látkou, kovová lyžica so stopovým množstvom bieleho práškového materiálu, plastové uzatvárateľné vrečko o rozmere 12 x 8 cm s presne nezisteným počtom papierikov o rozmere 3,5 x 3,5 cm, plastové vrečko o rozmere 8,5 x 7 cm s nápisom „GORILA Girl“, plastové vrečko o rozmere 9,5 x 6,5 cm s nápisom „BANANA KUSH“, plastové vrečko o rozmere 9,5 x 4 cm s nápisom „WHITE RHINO“, všetky so sušeným rastlinným materiálom, sklenená dóza so zeleným vekom o rozmere 9,5 x 6 cm so stopovým množstvom bielej kryštalickej látky, plastové uzatvárateľné vrečko o rozmere 22 x 18 cm so sušeným rastlinným materiálom, plastová fľaštička s nápisom „Pyridoxin“ s 24 (dvadsiatimi štyrmi) bielymi tabletami, elektronická mikrováha zn. Digital Scale v čiernom koženkovom obale, elektronická mikrováha nezistenej značky, elektrický prístroj zn. Philco, elektrický prístroj zn. Vidia, rolka plastových vreciek o šírke 15 cm, štyri plastové vrecká s obsahom neznámeho počtu plastových vreciek, nezistený počet ústrižkov plastových vreciek so stopovým množstvom sušeného rastlinného materiálu, nezistený počet latexových rukavíc, keramický mažiar čiernej farby s kovovou lyžičkou so stopovým množstvom bielej kryštalickej látky, ktoré predmety vo svojom súhrne obsahovali najmenej 1797,325 g rastliny rodu Cannabis (konope), čo predstavuje 8033 obvykle jednorazových dávok drogy, s obsahom účinnej látky THC v rozsahu 7,5 - 16,5 % hmotnostných a biely práškový materiál predstavuje 10,903 g kokaínu, čo predstavuje minimálne 254 obvykle jednorazových dávok drogy s obsahom účinnej látky absolútneho kokaínu vo forme bázy 68,5 - 84 % hmotnostných a perforovaný papierový materiál s farebnou potlačou (2 tripy) o hmotnosti 0,518 g, ktorým je LSD (lysergamid, dietylamid kyseliny lysergovej), čo predstavuje minimálne 20 obvykle jednorazových dávok drogy,

- pri realizácii príkazu na domovú prehliadku vykonanom v priestoroch bytu číslo 8 nachádzajúcom sa na 1. mezaníne budovy obecného úradu obce J. J. s prideleným súpisným číslom: XXX, postavenom na parcele s prideleným parcelným číslom 2925/7, zapísaným na liste vlastníctva číslo XXX, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Liptovský Mikuláš pre okres I. T., obec J. J., katastrálne územie J. J. v prospech obce Demänovská Dolina, IČO: 00 315 168, Demänovská Dolina 258, okres Liptovský Mikuláš, v užívaní Y. X., boli zaistené: kovová drvička s nápisom „GM Grindmaster“ čiernej farby s odnímateľným vrchnákom so zvyškami sušeného rastlinného materiálu, uzatvárateľné plastové vrečko o rozmere 14 x 8 cm, v ktorom sa nachádzalo ďalšie plastové vrečko, ktoré obsahovalo

rastlinný materiál rodu Cannabis (konope) o celkovej hmotnosti 2,066 g , čo predstavuje minimálne 10 obvykle jednorazových dávok drogy s obsahom účinnej látky THC 0,5 % až 33,2 % hmotnostných, teda obžalovaný Y. X. mal v súhrne vo svojej dispozícii tripy s obsahom LSD o hmotnosti 0,518 g, rastlinný materiál z rodu cannabis (konope) o hmotnosti najmenej 1839,25 g s hodnotou najmenej vo výške 14.714,- eur a kokaín o hmotnosti najmenej 13,86 g s hodnotou najmenej vo výške 1.386,- eur, pričom podľa zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konope) zaradené do I. skupiny omamných látok, kokaín je zaradený do II. skupiny omamných látok a LSD je zaradený do 1. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad vo výmere 1 rok a 4 mesiace.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to: kovová drvička s označením GM Grindmaster čiernej farby s odnímateľným vrchnákom, 1 ks plastové vrečko o rozmere 36 x 26 cm, 1 ks plastové vrečko o rozmere 73 x 20 cm, 1 ks plastové vrečko o rozmere 48 x 28 cm, 1 ks plechová krabička o rozmere 9 x 9 cm so 4 papierovými vreckami s nápisom SILICA, s 3 plastovými kelímami, s 1 plastovým uzatvárateľným vreckom o rozmere 5 x 9 cm, s 1 kovovou lyžicou, s 1 plastovým uzatvárateľným vreckom o rozmere 12 x 8 cm s obsahom presne nezisteného množstva papierikov o rozmere 3,5 x 3,5 cm, 1 ks plastové vrečko o rozmere 8,5 x 7 cm s nápisom GORILA Girl, 1 ks plastové vrečko o rozmere 9,5 x 6,5 cm s nápisom BANANA KUSH, 1 ks plastové vrečko o rozmere 9,5 x 4 cm s nápisom WHITE RHINO, 1 ks sklenená dóza so zeleným vekom o rozmere 9,5 x 6 cm, 1 ks plastové uzatvárateľné vrečko o rozmere 22 x 18 cm, 1 ks plastová fľaštička s nápisom Pyridoxin s 24 bielymi tabletami, 1 ks elektronická mikrováha zn. Digital Scale v čiernom koženkovom obale, 1 ks elektronická mikrováha nezistenej značky, 1 ks elektrický prístroj zn. Philco, 1 ks elektrický prístroj zn. Vidia, 1 ks rolka plastových vreciek o šírke 15 cm, 4 ks plastové vrecká s obsahom neznámeho počtu plastových vreciek, nezistený počet ústrižkov plastových vreciek, 6 ks latexových rukavíc, 1 ks keramický mažiar čiernej farby s kovovou lyžičkou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to peňažných prostriedkov v sume 42.150,- eur, nachádzajúcich sa na depozitnom účte Okresného súdu Liptovský Mikuláš, 1.400,- CZK (jedentisíc štyristo českých korún), 50,- PLN (päťdesiat poľských zlotých), nachádzajúcich sa v pokladni Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný Y. X.. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu v podstatnom poukázal na to, že napadnutý rozsudok je nezákonný, nesprávny, nestotožňuje sa s ním, pretože okresný súd vychádzal z nesprávneho posúdenia vecí. Je toho názoru, že po vykonanom dokazovaní v trestnom konaní nebolo preukázané, že spáchal obzvlášť závažný zločin neoprávneného prechovávaného po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku vo väčšom rozsahu. K samotným výhradám k predmetnej obžalobe sa vyjadrila obhajkyňa dňa 8.11.2021, kde predovšetkým namietala skutkovú vetu obžaloby a navrhovala, aby obžaloba bola v zmysle jej výhrad upravená. Vzhľadom k tejto skutočnosti obžalovaný neurobil ani jedno z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por., a to z dôvodu, že sa do určitej miery cíti byť čiastočne vinný, avšak nie v rozsahu podanej obžaloby. Čo sa týka vyhlásenia neviny, dá sa povedať, že rovnako sa necíti byť úplne nevinný, avšak bol toho názoru, že v priebehu pojednávania pred súdom sa navrhovanými svedkami objasní samotné množstvo a účinnosť zadržaných omamných látok. K tomuto však nedošlo, pretože viaceré z jeho návrhov na vykonanie dôkazov boli opakovane odmietané, bez riadneho odôvodnenia. Výsluch JUDr. D. týkajúci sa samotného zaistenia drog je podľa jeho názoru dôležitý, pretože len zákonne získané dôkazy môžu slúžiť ako podklad na vydanie rozhodnutia a je teda nutné odstrániť každú pochybnosť, najmä preukázanie splnenia podmienok kvalifikácie skutku podľa § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák. Práve znalecký posudok bol použitý v danom prípade a určenie ceny malo byť jedným z dôvodov výsluchu znalca popri iných dôvodoch ako obsah účinnej látky a spôsob jej zistenia v celom množstve drog. Reálna cena za slabšiu alebo silnejšiu látku sa totiž môže značne

odlišovať od znalcom určenej priemernej ceny. Najvyššia a najnižšia cena látky, ktorá je počítaná z údajov o predaji zmesi väčšinou obsahujúcich viac účinnej látky nie je podľa jeho názoru dostatočne relevantný údaj pre predmetný prípad. Policajné monitorovanie trhu s drogami nemôže byť všeobecne záväzné, ide totiž o obchodovanie so zakázanou látkou, ktorej cena nie je stanovená jednotne. Cena v konkrétnom prípade sa teda môže odlišovať od ceny vypočítanej na základe policajného monitorovania teda aj ceny určenej znaleckým posudkom. V týchto súvislostiach bolo na mieste vypočítať znalca za účelom bližšieho ozrejmienia aj týchto otázok. Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci - peňazí, je stíhaný a bol neprávoplatne odsúdený za prechovávanie omamných a psychotropných látok, nie za ich predaj, nákup, výrobu alebo akúkoľvek distribúciu. V tejto súvislosti je povinnosťou prokurátora obžalovanému preukázať, že finančné prostriedky, ktoré sa našli pri prehliadkach, pochádzajú z trestnej činnosti a to bez akýchkoľvek pochybností. Zo strany prokuratúry aj súdu ide len o úvahy a domnienky o pôvode finančných prostriedkov, ktoré nie sú ničím podložené. Je toho názoru, že dostatočným a hodnoverným spôsobom preukázal pôvod zadržaných peňažných prostriedkov, tak ako to vydokladoval v priebehu konania. Zadržané finančné prostriedky nie je možné považovať za nejaké „čierne“ peniaze alebo nelegálne peniaze. Pokiaľ súd chcel argumentovať, že tieto peniaze majú pochádzať z predaja drog, takýto záver by mal korešpondovať so skutkom dávaným obžalovanému za vinu, avšak za vinu sa mu kladie prechovávanie drog a nie ich predaj. Zdôraznil v tejto súvislosti zásadu prezumpcie neviny a zásadu in dubio pro reo. Ak mu nie je dávané za vinu predaj drog, pri rozhodovaní o treste súd nemôže prejednávať to, že daná vec pochádza z predaja drog, ak mu tento nebol ani len náznakom dokázaný. Podobne irelevantné a nesprávne je tvrdenie, že také množstvo drog nemôže slúžiť na osobnú potrebu obžalovaného, pretože ten údajne nie je užívateľom drog, čo malo vyplynúť zo znaleckého posudku MUDr. Kollára. Takýto záver však znalec nepodal, pretože ten len konštatoval, že obžalovaný nie je závislý na drogách a v čase odberu moču v krvi nemal zistenú prítomnosť drog, čo však nevylučuje jeho užívanie drog aj bez závislosti. Ak mali OČTK a súd jasne preukázané, že vďaka množstvu drog bol predajcom drog, mali mu upraviť skutkovú vetu a stíhať ho aj za takúto činnosť. Argumentácia súdu o množstve zadržaných drog, ktoré má svedčiť o ich predaji popiera základné zásady trestného práva, z ktorých vyplýva prezumpcia neviny. Zdôraznil, že v priebehu trestného konania hodnoverným spôsobom preukázal pôvod týchto peňažných prostriedkov, resp. komu v skutočnosti patria. Nie je možné dávať mu za vinu niečo, čo zapríčinil laxný a doslova až neprofesionálny postup OČTK a súdu, keď sa nedokázali vysporiadať s preukázaním distribúcie, predaja alebo výroby drog s jednoduchým odôvodnením, že mal značné množstvo drog a teda určite musel byť predajca, avšak stíhaný bude len za držbu, keďže to mohli preukázať priamymi dôkazmi a nie len domnienkami. Ďalej uviedol, že v konaní dvakrát namietal zaujatosť sudcu a dvakrát bol podaný návrh na odňatie a prikázanie veci inému súdu, o ktorom nerozhodoval nadriadený súd, a to z dôvodu arbitrárneho rozhodnutia sudcu prvostupňového súdu. Postup, ktorý sudca pri rozhodovaní o jeho návrhoch, resp. námietkach zvolil, je protizákonný a vzbudzuje vážne pochybnosti o nestrannosti súdu v danom konaní. Spolu s ostatnými drobnými krokmi súdu dáva toto arbitrárne rozhodnutie veľmi dôvodnú obavu o nestrannosti súdu voči jeho osobe. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ako aj vzhľadom k tomu, že neboli vykonané dôkazy, je toho názoru, že samotné dokazovanie pred okresným súdom nepostačuje na to, aby mohlo dôjsť k vyneseniu rozsudku. Pokiaľ ide o jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, dal do pozornosti § 48 ods. 4 Tr. zák. Je osobou, ktorá nebola v minulosti súdne trestaná, nevedie sa proti nemu žiadne iné trestné konanie a ani nebola podaná iná obžaloba. Dlhodobo viedol riadny život, plánoval rodinu so snúbenicou, podnikal v snahe zabezpečiť si legálny príjem. Už počas prípravného konania prejavil záujem a snahu napomáhať OČTK pri objasňovaní drogovej trestnej činnosti iných osôb a v značnom rozsahu, avšak jeho snaha a záujem nenašla odozvu vďaka nečinnosti týchto orgánov. Ojedinelé zlyhanie by tak nemalo viesť k tak prísnemu trestu v podobe zaradenia inak prakticky bezúhonnej osoby do ústavu s najprísnejším stupňom stráženia. Poukázal aj na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a na jeho osobné pomery (doposiaľ netrestaný, bezúhonný, spoločenský, nekonfliktný) a podľa jeho názoru je na mieste uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením do stredného stupňa stráženia. Pokiaľ ide o zaistené peňažné prostriedky, tieto by mu mali byť vrátené. Okrem toho je názoru, že v konaní existujú prípady postupu súdu, ktoré sú v nesúlade s procesnými postupmi upravenými Trestným poriadkom, čo je sám o sebe dôvod na zrušenie rozhodnutia, ktorému predchádzali tak vážne vady konania. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba tak a v takom rozsahu, ako je uvedené v samotnej obžalobe a tiež neexistuje žiadny dôvod na prepadnutie veci-peňažných prostriedkov vo výške 42.150 EUR, 1.400 CZK, 50 PLN.

V odvolaní, ktoré obžalovaný odôvodnil sám, poukázal na to, že nesúhlasí s názorom okresného súdu, že sa dopustil obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák., t.j. vo väčšom rozsahu. Je toho názoru, že okresný súd pri rozhodovaní o výroku o vine a treste vychádzal z nesprávneho posúdenia veci. Aby niečo mohlo byť považované za omamnú a psychotropnú látku, musí to obsahovať aspoň minimálny podiel účinnej látky. Výsledky znaleckého posudku z oblasti toxikológie (kvality) však neposkytujú odpoveď, aké konkrétne množstvo zo zadržaných látok skutočne obsahuje aspoň minimálny podiel účinnej látky, nakoľko testovaním prešlo len akési minimálne množstvo a dokonca ani to nie je jednoznačne uvedené. Či obsahuje aspoň minimálny podiel účinnej látky aj ostatná majoritná časť látok, ktorá neprešla analýzou, je záhadou a odpoveď momentálne nie je známa. Znalecký posudok je plný pochybností, nejasností a bez zodpovedania nevyhnutných a potrebných otázok výpoveďou znalca. Na jeho základe tak nemožno uviesť jednoznačné rozhodnutie. Aj z dôvodu tohto nedostatku v znaleckom posudku a tiež chybnéj skutkovej vety obžaloby nemohol urobiť ani jedno z vyhlásení, nakoľko sa necíti byť vinný v rozsahu podanej obžaloby. Jednoznačné vyjasnenie reálneho množstva omamnej a psychotropnej látky sa malo pred rozhodnutím objasniť osobným výsluchom znalca. V uvedených súvislostiach poukázal na zásadu in dubio pro reo. Pokiaľ ide o jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu, poukazuje na § 48 ods. 4 Tr. zák. a na skutočnosť, že je doteraz bezúhonný, nikdy netrestaný, nekonfliktný, spoločenský, nadpriemerne inteligentný, kultivovaný človek, čo potvrdzuje aj znalecký posudok psychiatra, správa o jeho správaní v ústave na výkon väzby. Potvrdzuje to aj jeho rodina, okolie, spoločnosť, v ktorej sa dennodenne pohyboval, čo preukazujú aj spoločenské záruky osôb, ktoré sa za neho zaručili a patria k vážnym členom spoločnosti. Z jeho pohľadu nevidí nijaký dôvod na zaradenie do najnižšieho stupňa stráženia. Je pravda, že sa zaplietol s drogami, dopustil sa chyby. Súčasne však nemožno nebrať do úvahy celý jeho predchádzajúci život, ktorý bol aktívny a usporiadaný a ktorý podľa jeho názoru prevyšuje nad týmto previnením. Ojedinelé zlyhanie by tak nemalo viesť k tak prísrnemu trestu v podobe zaradenia inak prakticky bezúhonného človeka do ústavu s najvyšším stupňom stráženia. Pokiaľ ide o trest, uviedol, že jeho prístup nie je v žiadnom prípade nekritický, nakoľko skutok, ktorého sa dopustil, si plne uvedomuje a ľutuje ho. Bol ochotný sa k nemu priznať, bol ochotný spolupracovať s OČTK pri objasňovaní veľmi závažnej trestnej činnosti v rámci Slovenska. Tieto snahy boli marené. Z mnohých pokusov uspel jedine pri úkone s pracovníkmi NAKA-Bratislava. Má záujem byť pre spoločnosť prínosom a nie príťažou. To súdu môže sľúbiť. Má tiež v úmysle v budúcnosti vystríhať ostatných pred akýmkoľvek protiprávnym konaním a pomôcť druhým vyvarovať sa v živote podobných nesprávnych krokov. Súd by mu mohol uložiť trest povinnej práce vo výmere 160 hodín, v rámci ktorého by chcel vykonávať osvetové prednášky na školách v rámci prevencie napr. dopady spojené s drogami. Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci-peňazí, tento trest považuje za nezákonný a neodôvodnený. Zdôraznil, že bol odsúdený za prechovávanie omamných a psychotropných látok a nie za ich predaj. Zo strany prokuratúry a súdu ide len o domnienky o pôvode finančných prostriedkov, ktoré nie sú ničím podložené a nemajú akýkoľvek dôkazný základ. Obžalovaný v ďalšej časti svojho odvolania podrobne popísal pôvod zadržanej finančnej hotovosti. Je toho názoru, že zadržané finančné prostriedky by mu mali byť vrátené, pretože sa jedná o legálne financie. Rovnako ako jeho obhajca, poukazoval na to, že v prebiehajúcom trestnom konaní viackrát namietal zaujatosť sudcu a vznášal aj návrhy na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. Sudca okresného súdu zvolil postup, že o týchto návrhoch nekonal, čo považuje za postup arbitrárny, protizákonný a vzbudzuje vážne pochybnosti o nestrannosti súdu. príkazy na vykonanie domových prehliadok vychádzajú z informácií a podkladov, ktoré mu, ani jeho obhajcovi neboli predložené. Prehliadky boli vykonané bez súhlasu majiteľov priestorov. Chýbajú príkazy na prehliadky, ktoré boli vykonané v nebytových priestoroch garáže a pivničných priestorov v J. J. v bytovom objekte č. XX. Rovnako chýbajú aj zápisnice. Žiadosť o sprístupnenie častí operatívneho spisu mu bola neoprávnene zamietnutá. Bola mu neoprávnene zamietnutá aj žiadosť pre vstup notára. Vyšetrovateľ uvádzal klamlivé údaje do úradného záznamu. Prokurátor úmyselne zatajoval pred sudcom jeho žiadosť o navrátenie finančných prostriedkov. Sudca sa mu na pojednávaní vyhrážal, že aj keď už nemá na hlavnom pojednávaní obhajcu, po zrušení plnej moci obhajkyne, on si pojednávanie dokončí, nech sa deje čokoľvek. Sudca mu zadržoval doručenie zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 8.11.2021 takmer tri týždne. Sudca bezdôvodne zamietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Sudca poslal jeho sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby nadriadenému súdu až po 14 dňoch. Je preto toho názoru, že v celom konaní boli porušované jeho práva na obhajobu. Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, poukázal na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, aby rozhodol o návrhu na odňatie a prikázanie veci v prospech iného súdu a rozhodol podľa § 322 ods. 1 Tr. por., pretože nebolo v konaní preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba a v takom rozsahu a taktiež neexistuje žiadny dôvod na

prepadnutie veci - zaistených peňažných prostriedkov. Prílohu odvolania obžalovaného tvorili podania označené ako Podnety k nečinnosti OČTK P1-P8, Informácie k pomerom obžalovaného ST1-ST6, Financie Y. X. F1-F10, Financie T. G. M1-M5, Financie Master Solution s.r.o., MS1-MS6, Pochybenia, obštrukcie a porušenie práv D1-D2.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania proti výroku o treste odňatia slobody uviedol, že trest vo výmere 10 rokov a 8 mesiacov považuje za neprimerane mierny, ktorý nebude plniť účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 Tr. zák., a to predovšetkým dosiahnutie generálnej prevencie v tom zmysle, že by mal dostatočným spôsobom vplývať na ostatných členov spoločnosti, aby ich odradil od páchania drogovej trestnej činnosti. V danom prípade sa výmera trestu blíži skôr k dolnej hranici trestnej sadzby. Zastáva názor, že v prípade obžalovaného mal byť ukladaný trest skôr k stredu trestnej sadzby. Prokuratúra si uvedomuje, že po prihladnutí k poľahčujúcej okolnosti došlo ku korekcii hornej hranice trestnej sadzby, avšak aj po tejto modifikácii trest vo výmere 10 rokov a 8 mesiacov považuje za nedostatočný. Je nutné si uvedomiť, že obžalovaný prechovával drogy v hodnote cca 16.000,- EUR. Táto hodnota mnohonásobne prevyšuje väčšiu škodu a pri porovnaní rozdielu medzi väčšou škodou a značnou škodou sa skôr blíži k hornej polovici tohto rozpätia. Tento záchyt drog bol najväčší v histórii pôsobnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Z tohto dôvodu mal trest odrážať viacej funkciu generálnej prevencie. Domnieva sa, že množstvo drog malo zohrať relevantnú úlohu pri ukladaní výšky trestu a jeho výška mala byť priamo úmerná hodnote drog. Samozrejme, takéto kritérium nemôže byť jediné a je potrebné prihliadať aj na ďalšie okolnosti skutku. Obžalovaný sa v priebehu súdneho konania dopúšťal zjavných obštrukcií a navyše zo spôsobu obrany, ktorý prezentoval, je zjavné, že vo vzťahu k svojej trestnej činnosti je zjavne nekritický. Svoju trestnú činnosť akože oľutoval, pričom ju nedokázal ani presne vymedziť a z tohto uhla pohľadu sa jeho postoj javí ako účelový. Vzhľadom k takémuto postojovi obžalovaného k trestnej činnosti je nutné, aby trest odňatia slobody plnil výchovný účel. Uloženie trestu skôr k dolnej hranici trestnej sadzby nemusí viesť k dosiahnutiu prevýchovy páchatel'a. Navyše z právnych úvah okresného súdu nevyplýva, prečo obžalovanému uložil trest odňatia slobody práve 8 mesiacov nad dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody, pričom ho navrhol zvýšiť o približne jeden rok.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že trest uložený okresným súdom považuje za absolútne drakonický. V uvedených súvislostiach poukázal na to, že viedol riadny život, žije so svojou snúbenicou a plánuje s ňou rodinu, plní si všetky svoje záväzky voči štátu, podniká, angažuje sa vo svojom okolí pozitívnym spôsobom, pomáha druhým, je slušný a ochotný a v neposlednom rade nebol nikdy súdne trestaný. Pohľad a názor na neho poskytujú aj osoby, ktoré poskytli na neho záruky, ktoré sú založené do spisu. Áno, je pravda, že sa dopustil prechovávanía drog, čo úprimne ľutuje. Nie je na to vôbec hrdý. Uvedomuje si, o aký skutok ide. Rovnako bol ochotný urobiť vyhlásenie o vine, no neumožnila mu to prekážka, ktorá bola na strane prokurátora a sudcu. Túto skutočnosť pripomínal viackrát a žiadal o jej odstránenie, avšak bez vysvetlenia mu nebolo vyhovené. Je možné, že množstvo drog môže zohrať relevantnú úlohu pri ukladaní výšky trestu, no vzhľadom na už spomínanú prekážku, nikomu zo zúčastnených reálne množstvo drog obsahujúcich účinnú látku nie je skutočne známe. Pri ukladaní výšky trestu je potrebné náležite zhodnotiť osobu páchatel'a vo všetkých súvislostiach (rodinné, osobné, majetkové pomery, zdravotný stav, všetky okolnosti prípadu a v neposlednom rade spoluprácu obžalovaného s OČTK). Čo ako sa snažil o spoluprácu pri objasňovaní trestnej činnosti, bol to práve prokurátor, kto túto činnosť maril, čo je možné overiť si v spise. V prípade využitia § 218 Tr. por. je možné dokonca podmienčne odložiť trestné stíhanie, čo bolo sabotované prokurátorom. Nesúhlasí s názorom prokurátora, že je absolútne nekritický k svojej trestnej činnosti. Bol ochotný vinu priznať, v rámci toho, čo bolo možné sa aj priznal a oľutoval. Jasne vysvetlil, že si je vedomý svojho previnenia a že nemá záujem už nikdy akokoľvek prísť do kontaktu s drogami alebo sa dopustiť akéhokoľvek protiprávneho konania. Po takmer 10 mesiacoch strávených vo väzbe je psychicky aj fyzicky zničený a nevie si predstaviť ako môže drakonický trest v takýchto podmienkach viesť k prevýchove a pozitívnemu vplyvu na jeho osobu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Na podklade podaných odvolaní krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané,

ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolania obžalovaného Y. X. a prokurátora sú čiastočne dôvodné.

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný Y. X.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu zistenia, ktoré sú správne. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých senát okresného súdu založil svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení uvedených v § 257 Trestného poriadku, pričom následne využil svoje právo a ku skutku kladenému za vinu, nevypovedal. Súd rešpektuje právo obžalovaného nevypovedať a teda neprispievať k vlastnému obvineniu, obžalovaný však v priebehu doterajšieho konania nespochybnil skutkové zistenia v obžalobe ozrejmujúce druh a množstvo drog zaistených v prehľadávaných priestoroch. Obžalovaný je zo spáchania súdeného skutku usvedčovaný viacerými dôkazmi vzájomne sa dopĺňujúcimi a na seba nadväzujúcimi. Zo spáchania žalovaného skutku je usvedčovaný predovšetkým zisteniami vyplývajúcimi z vykonania prehliadky iných priestorov a pozemkov a domovej prehliadky, výsledkami znaleckého dokazovania realizovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom z odvetvia daktyloskopie, kriminalistickej genetickej analýzy a kriminalistickej toxikológie. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky garáže súp. č. XXXX mal súd preukázané, že pri výkone prehliadky uvedeného nebytového priestoru, boli zaistené stopy obsahujúce sušený rastlinný materiál, semená konope o hmotnosti 1,475 g a 0,719 g a rastlinný materiál o hmotnosti 5,261 g, ktorým podľa znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej toxikológie boli rastliny rodu Cannabis (konope), uvedené množstvo zodpovedá minimálne 22 obvykle jednorázovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky THC 12,8 %. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky polyfunkčného objektu Centrum súp. č. XXXX v spojení so znaleckým posudkom z odvetvia kriminalistickej toxikológie mal súd preukázané, že pri výkone prehliadky uvedeného nebytového priestoru boli zaistené stopy obsahujúce 34,598 g rastlín rodu Cannabis (konope), ktoré množstvo zodpovedá minimálne 148 obvykle jednorázovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky THC 11,4 % - 14,3% a 2,965 g kokaínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 43 obvykle jednorázovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky absolútneho kokaínu vo forme bázy 40,8 % - 49,1%. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky - bytu č. XX. v spojení so znaleckým posudkom z odvetvia kriminalistickej toxikológie mal súd preukázané,

že pri vykonaní uvedenej domovej prehliadky boli zaistené stopy obsahujúce 1797,325 g rastlín rodu Cannabis (konope), ktoré množstvo zodpovedá minimálne 8033 obvykle jednorázovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky THC 7,5 % - 16,5%, 10,903 g kokaínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 254 obvykle jednorázovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky absolútneho kokaínu vo forme bázy 68,5 % - 84,0% a 0,518 g LSD (lysergamid), ktoré množstvo zodpovedá 20 obvykle jednorázovým dávkam drogy. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky - bytu č. X v spojení so znaleckým posudkom z odvetvia kriminalistickej toxikológie mal súd preukázané, že pri vykonaní uvedenej domovej prehliadky boli zaistené stopy obsahujúce 2,066 g rastlín rodu Cannabis (konope), ktoré množstvo zodpovedá minimálne 10 obvykle jednorázovým dávkam drogy s obsahom účinnej látky THC 0,5 % - 33,2%. Zistenia vyplývajúce zo zápisníc o vykonaní domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov sú podporené fotodokumentáciou, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zápisníc. Podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ, odvetvie daktyloskopie daktyloskopická stopa nachádzajúca sa na digitálnej váhe s nápisom DIGITAL SCALE je stotožnená s odtlačkom pravého palca obžalovaného. Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ, odvetvie kriminalistickej genetickej analýzy bola na zaistených stopách špecifikovaných v znaleckom posudku nachádzajúcich sa vo všetkých prehľadávaných priestoroch izolovaná DNA a porovnaním so vzorkou z bukálneho výteru obžalovaného bola preukázaná zhoda DNA profilu. DNA obžalovaného tak bola identifikovaná na stopách obsahujúcich zakázané látky, ako aj na predmetoch, ktoré svojim účelom a povahou sú určené na páchanie drogovej trestnej činnosti (napr. kovová drvička, elektronická mikrováha), resp. s ňou bezprostredne súvisia. Zo spáchania súdeného skutku je obžalovaný usvedčovaný tiež skutkovým zistením, že vo vzťahu ku každému z prehľadávaných priestorov mal obžalovaný v čase spáchania skutku užívateľský vzťah. Nájomná zmluva uzavretá medzi spoločnosťou Sanmari s. r. o. a Master Solution s. r. o. preukazuje, že spoločnosť Master Solution, ktorej jediným konateľom a spoločníkom bol obžalovaný, mala prenechať do užívania kanceláriu č. 4.17 nachádzajúcu sa v Polyfunkčnom objekte Centrum, ktorá bola predmetom vykonania prehliadky nebytových priestorov.

Znaleckým dokazovaním (z odvetvia Kriminalistickej genetickej analýzy) bola preukázaná DNA obžalovaného na plastových sáčkoch obsahujúcich rastliny rodu cannabis a kokaín v kancelárii 4.17 polyfunkčného objektu Centrum, na plastových sáčkoch obsahujúcich rastliny rodu cannabis v garáži súp. č. XXXX, na kovovej drvičke Grindmaster s prítomnosťou rastlín rodu cannabis, na plastových sáčkoch obsahujúcich rastliny rodu cannabis v byte č. 8. Znaleckým dokazovaním (z odvetvia Kriminalistickej genetickej analýzy) bola preukázaná DNA obžalovaného na viacerých predmetoch nachádzajúcich sa v byte č. XX., a to na plastových sáčkoch obsahujúcich THC, plastových nádobkách a v téglíkoch so stopovým množstvom kokaínu, na sklennom zaváraninovom pohári s prítomnosťou kokaínu, digitálnej váhe s prítomnosťou stopového množstva kokaínu a THC. Uvedené skutkové zistenia nasvedčujú tomu, že drogy nachádzajúce sa v priestoroch užívaných obžalovaným boli určené na obchodovanie. Uvedenému zisteniu korešpondujú aj závery znaleckého posudku MUDr. Stanislava Kollára, podľa ktorých u obžalovaného neboli zistené známky závislosti od psychoaktívnych látok, ktoré sú príznačné práve pre užívateľov drogy. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vyjadrenia obžalovaného pri psychiatrickom vyšetrení znalcom MUDr. Kollárom dňa 6. 5. 2021, kedy obžalovaný uviedol, že „posledné roky marihuanu nehúľil, pervitín nebral, kokaín bral párkrát v živote, 4 - 5x. Keď ho zavreli do výkonu väzby, vôbec mu nechodilo po rozume, abstáky nemal. Nemá pocit, že by pociťoval závislosť na kokaíne“. Zisteniu, že obžalovaný nie je aktívnym užívateľom drog nasvedčujú aj závery znaleckého dokazovania (KEÚ PZ Bratislava, z odvetvia kriminalistickej toxikológie), podľa ktorých vo vzorke moču obžalovaného odobratého v deň jeho zadržania, nebola zistená prítomnosť omamných, psychotropných, toxických a ani iných návykových látok. Je absurdné sa preto domnievať, že zaistené množstvo drogy, ktorému korešponduje viac ako 8.000 obvyklých jednorázových dávok, je určené výlučne pre vlastnú potrebu obžalovaného, pretože pri ním uvádzanej frekvencii užívania by mal uvedené množstvo „odložené“ aj na desiatky rokov vopred.

Súd tiež upriamuje pozornosť na počet a druh vecí nájdených v prehľadávaných priestoroch (digitálna váha s prítomnosťou stopového množstva drog, plastové nádoby s prítomnosťou stopového množstva drog, zatahovací prístroj, plastové sáčky, kovová drvička), ktoré vo svojom súhrne odôvodňujú záver, že predmety boli použité na páchanie súdenej trestnej činnosti (z dôvodov nižšie rozvedených) a aj uvedená skutočnosť korešponduje zisteniu o určení drog na obchodovanie.

Hodnotiac obhajobu obžalovaného, prezentovanú v priebehu celého súdneho konania, obžalovaný v prevažnej miere sústredil svoju obhajobnú aktivitu na poukazovanie ním deklarovanych nedostatkov,

majúcich základ v procesnom postupe súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní a len v minimálnej miere zameral svoju obhajobu k podstate obžaloby. Ako už bolo vyššie uvedené, je nepochybne právom obžalovaného obhajovať sa spôsobom, ktorý sám uzná za vhodný, pričom je nepochybne motivovaný dosiahnutím čo najpriaznivejšieho výsledku v trestnom konaní. Obžalovaný prostredníctvom svojej predchádzajúcej obhajovky namietal, že skutková veta obžaloby nezodpovedá právnej kvalifikácii obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ a ods. 2 písm. e/ Tr. zákona s vysvetlením, že pojem obvykle jednorazová dávka je objektívnym znakom skutkovej podstaty iba trestného činu podľa § 171 Tr. zákona a nie podľa § 172 Tr. zákona. Pokiaľ ide o námietku obhajoby v tom smere, že v skutkovej vete obžaloby sa nesprávne uvádza počet obvyklých jednorazových dávok, s poukazom na rozhodovaciu činnosť súdov súd uvádza, že v tomto smere neboli súdom zistené žiadne relevantné pochybenia. Určenie počtu obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré je možné získať zo zaisteného množstva zakázanej látky, nepochybne vyjadruje skutočnosť, že nejde o prechovávanie a držbu drogy pre vlastnú potrebu, ale na účely jej ďalšej distribúcie. Skutková veta obžaloby obsahuje všetky údaje súvisiace s opisom skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, ktoré zodpovedajú použitej právnej kvalifikácii. V opise skutku je tak uvedené celkové množstvo zaistenej drogy s obsahom koncentrácie účinnej látky a v neposlednom rade je v opise skutku uvedená aj hodnota rastlinného materiálu z rodu konope a kokaínu, ktorá zodpovedá znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona, t. j. rozsahu spáchaného trestného činu. Z vyššie uvedených dôvodov je zrejmé, že obsahové náležitosti skutkovej vety obžaloby korešpondujú použitej právnej kvalifikácii žalovaného skutku, čím je vyvrátená obhajoba obžalovaného, že došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Obžalovaný sa obhajoval aj tým, že z doterajších výsledkov znaleckého dokazovania nie je zrejmé, či aj zvyšné množstvo látok, ktoré bolo zadržané a nebolo analyzované, neobsahuje účinnú látku a uvedená skutočnosť je súčasne prekážkou pre urobenie jedného z vyhlásení podľa § 257 Tr. poriadku (o tom, že je nevinný, vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe). Súd pripomína, že je právom obžalovaného urobiť jedno z vyhlásení uvedených v § 257 Tr. poriadku, pričom, ako vyplýva zo znenia § 257 Tr. poriadku, obžalovaný má možnosť urobiť jedno z uvedených vyhlásení vo vzťahu ku skutku uvedeného v obžalobe. Ako už bolo vyššie uvedené, skutok opísaný v obžalobe obsahuje všetky náležitosti zodpovedajúce použitej právnej kvalifikácii žalovaného trestného činu, a preto súd nezistil žiadnu prekážku, ktorá bránila urobiť obžalovanému jedno z vyhlásení podľa § 257 Tr. poriadku. V nadväznosti na spôsob obhajoby použitej obžalovaným súd uvádza, že obsahové náležitosti skutkovej vety obžaloby sú odrazom výsledkov znaleckého dokazovania, realizovaného predovšetkým KEÚ PZ z odvetvia Kriminologickej toxikológie. Z jeho záverov je jednoznačne určené, či materiál skúmaný ústavom predstavuje omamnú a psychotropnú látku podľa zákona č. 139/1998 Z. z., aké bolo celkové množstvo zaisteného materiálu a aké množstvo účinnej látky sa nachádza v tom ktorom analyzovanom materiáli.“

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Tr. zák. sa dopustí ten, kto: ods. (1) neoprávnené

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje,

ods. (2)

ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) vo väčšom rozsahu.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov. Z hľadiska objektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel' neoprávnené konal niektorým z uvedených spôsobov. Postihuje sa teda neoprávnená držba omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a nakladanie s nimi vo všetkých formách uvedených v odseku 1 písm. a) až d), ale nie pre vlastnú potrebu, a to bez ohľadu na konkrétne množstvo tejto látky. Pod pojmom "vyrobí" sa rozumie nielen priemyselná výroba alebo remeselná výroba, ale akékoľvek vyrobenie omamnej alebo psychotropnej látky alebo jedu alebo prekurzora neoprávneným subjektom. Pod pojmom "inak zadováži" sa rozumie neoprávnené zadováženie uvedených látok akýmkoľvek iným spôsobom. Prechovávaním je akýkoľvek spôsob držby uvedených látok, pričom páchatel' nemusí mať takúto látku priamo pri sebe, ale môže ju mať ukrytú na nejakom mieste alebo uloženú u známej osoby a pod. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Trestný čin podľa odseku 2/ je obzvlášť závažným zločinom (§ 11 ods. 3).

V týchto súvislostiach je relevantné, že ust. § 135 Tr. zák. upravuje výklad pojmu prechovávanie pre vlastnú potrebu. Prechovávaním drog pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnené v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu a prechovávaním vo väčšom rozsahu v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu. Uvedené zákonné ustanovenie sa na konanie obžalovaného nevzťahuje, pretože zaistené omamné a psychotropné látky zodpovedali minimálne 8530 obvyklým jednorazovým dávkam. Obžalovaný navyše nebol uznaný vinným aj za ich predaj, ale iba za ich prechovávanie.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel. Bude stačiť aj úmysel eventúálny (§ 15 písm. b/ Tr. zák.). Zavinenie ako podstatná zložka subjektívnej stránky trestného činu je vybudovaná na zložke vedomostnej (intelektuálnej) a zložke vôľovej. Vôľovou zložkou sa rozumie predovšetkým chcenie, ale aj uzrozenie. Zavinenie je vnútorný, psychický vzťah páchatel'a k podstatným zložkám trestného činu a vzťahuje sa na porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, spôsobom uvedeným v tomto zákone. Vzťahuje sa na priebeh páchatel'ovho činu, ktorý sa prejavil v objektívnej realite a ktorý zodpovedá znakom skutkovej podstaty trestného činu. Zavinenie sa vzťahuje na podstatné skutočnosti, ktoré tvoria páchatel'ov skutok, čin. K subjektívnej stránke patrí ako fakultatívny znak nepochybne aj motív konania páchatel'a, ktorý predstavuje vnútorný podnet vedúci páchatel'a k rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Pokiaľ ide o okolnosti zvlášť priťažujúce a okolnosti podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby, podľa § 18 písm. b) Tr. zák. je zavinenie konštruované tak, že k týmto skutočnostiam sa prihladne aj vtedy,

keď o nich páchatel' nevedel, hoci o nich vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, ak tento zákon nevyžaduje, aby o nich páchatel' vedel, t.j. stačí nevedomá neobanlivosť. Z uvedeného pohľadu bola trestná vec obžalovaného náležite objasnená.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení. Z hľadiska rozsahu trestnej činnosti aj krajský súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že bol naplnený zákonný znak väčšieho rozsahu páchania, nakoľko pri ustaľovaní pojmu väčší rozsah v zmysle § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák. sa postupuje podľa § ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 126 ods. 1 Tr. zák. s tým, že sa vychádza z hodnoty celkového množstva zaistenej omamnej a psychotropnej látky a nie z počtu obvykle jednorazových dávok stanovených s ohľadom na množstvo, či koncentráciu účinnej látky v omamnej (psychotropnej) látke.

Hodnota zaistenej omamnej a psychotropnej látky bola podľa názoru krajského súdu zistená kvalifikovaným a najmä zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Z vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky nepochybne vyplýva spôsob, akým sa určuje hodnota drogy na trhu. Hodnota drogy na trhu vyplýva z reálnych poznatkov (na základe monitorovania drogového trhu v jednotlivých regiónoch Slovenska), ktoré sa vyhodnocujú štvrťročne. Keďže ide o poznatky získané priamo od osôb prichádzajúcich s drogami do styku, nemá ani krajský súd o takto získaných poznatkoch žiadne pochybnosti. Preto považuje hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom aj v tomto smere za správne.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Obžalovaný odvolanie založil aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Ťažisko odvolacích námietok obžalovaného sa týka zákonnosti vedenia prípravného konania, keď podľa jeho názoru prípravné konanie nebolo vedené zákonným spôsobom, a to najmä pri domových prehliadkach a prehliadkach iných priestorov.

Po preskúmaní obsahu spisu krajský súd v predmetnej veci nezistil žiadne porušenie práva na obhajobu v takom rozsahu, ako to uvádza obžalovaný vo svojom odvolaní. Okrem toho odvolací súd nezistil, že by konanie vedené voči obžalovanému bolo uskutočňované v rozpore s pravidlami práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z predloženého spisu vyplýva, že obhajcovia obžalovaného sa zúčastňovali jednotlivých úkonov trestného konania a dôsledne uplatňovali právo na obhajobu obžalovaného. Počas celého trestného konania sa obžalovaný mohol vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu a plne užívať svoje procesné práva zaručené mu Trestným poriadkom.

Odvolací súd uzatvára, že nezistil také skutočnosti, ktoré by zakladali porušenie práva na obhajobu obžalovaného podstatným spôsobom. Z postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale i súdu prvého stupňa počas celého doterajšieho trestného konania nevyplýva, že by tieto neprejavili rešpekt k právam obžalovaného, najmä v súhrne k právu na spravodlivý proces a konanie uskutočňovali účelovo v jeho neprospech. Pokiaľ neboli obžalovanému a jeho obhajkyňi sprístupnené výsledky operatívno-pátracej činnosti, resp. operatívny spis, krajský súd stručne uvádza, že aj v tomto prípade bol postup orgánov činných v trestnom konaní správny, nakoľko existoval legitímny záujem na odopretí poskytnutia informácií. Nie je vhodné, aby boli zverejnené informácie o činnosti orgánov činných v trestnom konaní, či iných pracovníkov Policajného zboru SR, ak by tým boli ohrozené práva tretích osôb alebo schopnosť orgánov činných v trestnom konaní predchádzať trestnej činnosti, vyhľadávať alebo odhaľovať trestnú činnosť, stíhať trestné činy alebo zabezpečovať bezpečnosť SR. Utajovanosť operatívno-pátracej činnosti má slúžiť aj na zamedzenie úniku informácií z Policajného zboru SR.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného o nezákonnosti domových prehliadok, že príkazy na domové prehliadky neboli doručené vlastníkom nehnuteľností, krajský súd uvádza, že ustanovenie § 100 ods. 1 Tr. por. v poslednej vete zakotvuje povinnosť príkaz na domovú prehliadku doručiť alternatívne vlastníčkovi alebo užívateľovi obydlia, a to buď pri prehliadke alebo ak to nie je možné, dodatočne po jej vykonaní. Je nesporným faktom, že príkaz na domovú prehliadku bol doručený obžalovanému ako užívateľovi prehliadaných nehnuteľností. Obžalovanému boli doručené aj zápisnice o domových prehliadkach v súlade s ustanovením § 105 ods. 5 Tr. por. Z hľadiska dodržania zákona by už bolo nadbytočné doručovať príkaz na domovú prehliadku aj vlastníčkovi. Odvolací súd po preskúmaní zákonnosti domových prehliadok je rovnakého názoru ako súd prvého stupňa, že všetky zákonné podmienky na vykonanie domových prehliadok boli v posudzovanej veci splnené, nebolo zistené žiadne porušenie zákona, a teda dôkazy na ich podklade získané sú plne použiteľné. Príkazy na domovú prehliadku bol v súlade so zákonom tak po obsahovej aj po formálnej stránke, bol vydaný príslušnou sudkyňou pre prípravné konanie po predchádzajúcom návrhu prokurátora. Domových prehliadok sa zúčastnil nestranný pozorovateľ-nezúčastnená osoba v súlade s ustanovením § 30 Tr. por. Krajský súd zároveň uvádza, že o nariadení domovej prehliadky sa vopred neupovedomuje nielen obvinený, ale ani jeho obhajca, keďže predchádzajúcim upovedomením by sa mohol zmariť účel domovej prehliadky, lebo podstatný je práve moment nemožnosti ovplyvnenia výsledku úkonu v danom prípade podozrivým obžalovaným. Teda v prípade domovej prehliadky ide o jeden z úkonov, kde z povahy veci vyplýva, že sa k ich vykonaniu obhajca neprivoláva. Pre jeho neprítomnosť, ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade, nemôže byť konštatované porušenie zákona, keďže takýmto spôsobom nedochádza k žiadnemu porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Krajský súd nezistil ani nijaké pochybenie v súvislosti s realizáciou prehliadok nebytových priestorov. Niet nijakých pochybností o tom, že o vykonaní tohto úkonu bol upovedomený prokurátor, ktorý na tento úkon vydal súhlas, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 101 ods. 3 Tr. por.

Záver okresného súdu, vnímajúci ho v kontexte celého odôvodnenia napadnutého rozsudku, k návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania (s výnimkou výsluchu znalca npor. Ing. Milana Škultétyho), krajský súd považuje za zrozumiteľné, presvedčivé a dostatočné na to, aby každý pochopil, prečo súd nepovažoval za nevyhnutné doplniť dokazovanie tak, ako si to predstavovala obhajoba. Treba si uvedomiť, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, pretože v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., § 2 ods. 11 Tr. por. má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

S ohľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že súdom prvého stupňa odmietnuté návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania a tým nevyhovenie jeho požiadavke na ďalší postup súdu pri dokazovaní podľa jeho predstáv, nevyvolalo pre obžalovaného negatívne ovplyvnenie práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že okresný súd mal o námietke zaujatosti, ktorú vzniesol voči predsedovi senátu, konať, krajský súd poukazuje na nasledovné skutočnosti.

Vznesenou námietkou zaujatosti sa v zásade rozumie každé podanie strany trestného konania, z ktorého priamo alebo implicitne vyplýva žiadosť (návrh) tejto strany trestného konania o vylúčenie konkrétneho subjektu z vykonávania úkonov trestného konania (resp. žiadosť, aby v predmetnej veci rozhodoval, vykonával úkony trestného konania iný subjekt), a to bez ohľadu na dôvody v tomto podaní uvádzané, t.j. bez ohľadu na dôvodnosť takejto žiadosti (návrhu) o vylúčenie.

Po vznesení námietky zaujatosti stranou konania je ďalší procesný postup rozhodujúceho orgánu závislý od dôvodov, na ktorých je námietka zaujatosti založená, ako i včasnosti jej podania, po posúdení a zvážení čoho môže a zároveň je povinný rozhodujúci orgán dospieť len k jednej z nasledujúcich dvoch alternatív, a to po prvé, že o vznesenej námietke zaujatosti z dôvodov uvedených v § 32 ods. 6 Tr. por. sa nekoná (t.j. príslušný rozhodujúci orgán sa ňou vôbec nezaobera a nevydáva o nej žiadne rozhodnutie), ktorá skutočnosť musí byť tomu, kto námietku zaujatosti vzniesol, oznámená a zároveň musí byť i procesne fixovaná - zachytená vo forme zápisnice. Len v opačnom prípade, t.j. v prípade zistenia, že sa nejedná o žiaden prípad uvedený v § 32 ods. 6 Tr. por., o vznesenej námietke zaujatosti

príslušný orgán (§ 32 ods. 2, ods. 3 Tr. por.) koná, t.j. vydá uznesenie, ktorým rozhodne o (ne)vylúčení namietaného subjektu z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4, alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Z citovaného zákonného ustanovenia, účelom ktorého je zamedzovanie aktivitám zo strany strán trestného konania zapríčiňujúcich zbytočné a v mnohých prípadoch výrazné prieťahy v trestnom konaní, vyplývajú nasledovné štyri prípady, kedy sa rozhodujúci orgán námietkou zaujatosti vznesenou stranou konania nezaobera a nevydáva o nej žiadne meritórne rozhodnutie:

1/ ak ide o duplicitnú námietku - t.j. námietku založenú na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o námietke rozhodnuté, alebo

2/ ak zistí, že námietka bola vznesená oneskorene - t.j. nebola vznesená bezodkladne - bez meškania, len čo sa strana trestného konania o dôvodoch vylúčenia dozvedela (§ 31 ods. 4 Tr. por.), alebo

3/ ak dôvodom námietky je výlučne len procesný postup súdu v konaní (medzi ktorý patrí napr. i spôsob vedenia hlavného pojednávania, (ne)akceptovanie návrhov obžalovaného na doplnenie dokazovania), alebo

4/ ak je námietka zaujatosti založená na iných dôvodoch ako dôvodoch vylúčenia podľa § 31 Tr. por. - t.j. ak namietajúci subjekt odôvodňuje vznesenie námietky zaujatosti inými dôvodmi ako sú tie, ktoré zákon na vylúčenia namietaného subjektu z vykonávania úkonov trestného konania vyžaduje a predpokladá. Trestný poriadok v § 31 ods. 1 až 3 Tr. por. ako dôvody vedúce k vylúčeniu tam konkretizovaných subjektov taxatívnym spôsobom uvádza len 3 skupiny dôvodov, a to:

a/ existenciu pomeru namietaného subjektu uvedeného v § 31 ods. 1 Tr. por. k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, k zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo k inému orgánu činnému v tomto trestnom konaní, alebo

b/ bez ohľadu na taký pomer je dôvodom vylúčenia subjektu konkretizovaného v § 31 ods. 2 Tr. por. pôsobiaceho na súde (prvého i vyššieho stupňa) tá skutočnosť, že tento subjekt bol v prejednávanej veci činný ako niektorá z osôb uvedených v § 31 ods. 2 in fine Tr. por., alebo

c/ bez ohľadu na pomer uvedený v 1/ je dôvodom vylúčenia subjektu konkretizovaného v § 31 ods. 3 veta prvá Tr. por. z rozhodovania na súde vyššieho stupňa (i nižšieho stupňa) skutočnosť, že tento subjekt sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa (alebo vyššieho stupňa). Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa.

Súd prvého stupňa teda postupoval správne a v súlade so zákonom, keď vzhľadom na obsah vznesenej námietky nezvolil jej meritórne vybavenie, ale do zápisnice o priebehu hlavného pojednávania konaného uviedol, že o námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným podľa § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná, keďže námietka je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Tr. por.

Oboznámiac sa s obžalovaným uvádzanými dôvodmi, pre ktoré žiadal o odňatie jeho trestnej veci Okresnému súdu Liptovský Mikuláš a jej prikázanie inému okresnému súdu, krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď o tomto návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci nekonal.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por., z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. patrí aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z vykonávania úkonov trestného konania.

Rozhodujúcou je v tomto smere existencia niektorého z dôvodu vylúčenia podľa § 31 Tr. por., ktorý musí byť daný u všetkých sudcov príslušného súdu. Preto ak sa podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Tr. por., nekoná, a teda takáto námietka nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani

konkrétneho (jednotlivého) sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius). Túto skutočnosť je však nevyhnutné procesne zaznamenať, aby bolo zrejmé, že takýto návrh na odňatie a prikázanie nezostal nepovšimnutý.

Pokiaľ v takejto situácii predloží súd návrh na odňatie a prikázanie veci najbližšie spoločne nadriadenému súdu, ten mu ho bez rozhodnutia vráti.

V zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. sa nekoná o námietke zaujatosti, ktorá je založená na iných dôvodoch ako na dôvodoch podľa § 31.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediálny úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Citované zákonné ustanovenie vylučuje teda z vykonávania úkonov trestného konania ten orgán, u ktorého by mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti, pričom dôvody možného vzniku týchto pochybností sú stanovené taxatívne. Tieto dôvody spočívajú v okolnostiach, ktoré charakterizujú pomer úradnej osoby k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom, prípadne pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napr. spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod. boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod. Na pomer k veci však nemožno usudzovať výhradne zo spôsobu, akým orgán činný v trestnom konaní hodnotil vykonané dôkazy, ani vyslovenie právneho názoru pri meritórnom posudzovaní veci, či pri posudzovaní konkrétnych skutočností, o ktoré sa opiera výrok o vzatí do väzby, ponechaní obvineného vo väzbe alebo o predĺžení lehoty trvania väzby.

Pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. alebo k inému orgánu činnému v trestnom konaní sa rozumie vzťah tohto orgánu k niektorej z uvedených osôb, resp. k inému orgánu činnému v trestnom konaní, ktorý môže vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti a nestrannosti. Takýto vzťah môže spočívať napr. v príbuzenskom a rodinnom pomere, v priateľskom alebo nepriateľskom vzťahu medzi úradnou osobou a niektorou z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. a pod.

Použitie ustanovenia § 31 ods. 1 Trestného poriadku o vylúčení sudcu môže prichádzať do úvahy len za podmienky, ak sa existencia niektorého vyššie uvedeného zákonom predpokladaného vzťahu alebo pomeru skutočne a bez akýchkoľvek pochybností preukáže.

Obžalovaný v návrhu na odňatie a prikázanie veci vo vzťahu k sudcom Okresného súdu Liptovský Mikuláš neuviedol žiadny taký konkrétny dôvod, ktorý by naznačoval ich možnú zaujatosť či už pre pomer k veci alebo k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného výkladu a ustálenej súdnej praxe. Preto sa v konečnom dôsledku nekoná ani o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci. V tejto súvislosti krajský súd opätovne zdôrazňuje, čo už uviedol vyššie, že ak sa podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Tr. por., nekoná, a teda takáto námietka zaujatosti nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho (jednotlivého) sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius).

Z vyššie podrobne uvedených dôvodov potom okresný súd postupoval správne, keď o návrhu obžalovaného na odňatie veci Okresnému súdu Liptovský Mikuláš a jej prikázanie inému okresnému súdu nekonal.

Dôvodná však bola námietka obžalovaného, že okresný súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď nevypočul osobne znalca a bez jeho súhlasu (t.j. súhlasu obžalovaného) postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal znalecký posudok npor. Ing. Milana Škultétyho, ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie zameraný na to, aké látky sa nachádzali na veciach, ktoré boli zaistené pro domových prehliadkach a pri prehliadke iných priestorov a pozemkov, či tieto látky majú omamné a psychotropné účinky na ľudský organizmus.

Odvolačný súd v uvedených súvislostiach uvádza, že ustanovenie § 268 ods. 2 Tr. por. upravuje priamo výsluch znalca, ale i osoby podávajúce odborné vyjadrenie na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru krajského súdu namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok a to buď za predpokladu, že sa naň znalec odvolá priamo na hlavnom pojednávaní, pričom toto čítanie sa chápe ako súvislý opis toho, čo znalec o veci vie a na toto čítanie následne nadväzujú otázky strán alebo za splnenia ďalších kumulatívnych predpokladov, že znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144 Tr. por., nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia.

Uvedené pochybenie súdu prvého stupňa konvalidoval krajský súd a na verejné zasadnutie znalca predvolal, čím dal obžalovanému možnosť znalca osobne vypočuť a klásť mu otázky. Z výpovede znalca a jeho znaleckého posudku nepochybne vyplynulo, že obžalovaný Y. X. mal v súhrne vo svojej dispozícii tripy s obsahom LSD o hmotnosti 0,518 g, rastlinný materiál z rodu cannabis (konope) o hmotnosti najmenej 1839,25 g s hodnotou najmenej vo výške 14.714,- eur a kokaín o hmotnosti najmenej 13,86 g s hodnotou najmenej vo výške 1.386,- eur, ktoré boli aj pri zistenej koncentrácii v zmysle § 130 ods. 5 Tr. zák. schopné nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti a jeho správanie. Je nesporným faktom, že ak by zaistené omamné a psychotropné látky nedosahovali aspoň minimálne množstvo účinnej látky schopnej ovplyvniť psychiku človeka, nešlo by o návykovú látku.

Znalec uviedol, že všetky predložené materiály na skúmanie sú analyzované takým štýlom, že sa pripraví nejakou vhodnou formou ako je extrakcia do vhodného rozpúšťadla a následne sa analyzujú pomocou metódy v kapilárnej plynovej chromatografii v kombinácii s hmotnostnou spektrometriou. Takto vo väčšine prípadov vieme zistiť o akú látku sa jedná (to je kvalitatívny aspekt skúmania). V prípade jej zistenia jej prítomnosti OPL nastáva kvantitatívna analýza, ktorej výsledkom je koncentrácia danej účinnej látky (OPL) a následne pomocou tejto koncentrácie určíme počet jednotlivých dávok drogy. Dochádza k váženiu predloženého materiálu. V prípade takýchto väčších množstiev sa analýza vykonáva prostredníctvom reprezentatívnej vzorky, a teda z toho väčšieho množstva materiálu sa náhodným spôsobom vyselektuje táto reprezentatívna vzorka. Tým pádom sa zachytí celá charakteristika materiálu ako celku. Vie sa tým pádom so 100 % istotou povedať, že celé to množstvo skúmanej OPL obsahuje účinnú látku v danej koncentrácii, ktorú som následne uviedol do tabuliek v znaleckom posudku. Všetky skúmané predložené materiály sú zadokumentované pri skúmaní. Pri vážení a pri všetkých činnostiach súvisiacich so skúmaním sa vedú záznamy v rámci spisu a taktiež aj v elektronickej forme v rámci prístrojov. Je to na úlohe experta, aby zvolil vhodný postup. Cieľom má byť reprezentatívna vzorka. Medzi také postupy je aj homogenizácia, t.j. celá vzorka sa rozdrví a premieša, aby sa zabezpečila homogenita materiálu.

K výroku o treste odňatia slobody

Po splnení preskúmvacej povinnosti odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaného Y. X. aj prokurátora proti výroku o treste odňatia slobody sú čiastočne dôvodné; u prokurátora pre iné skutočnosti, než ktoré uviedol v písomných dôvodoch odvolania.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym

páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Ustanovenie § 39 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona. Výnimočnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. Postup podľa § 39 Tr. zák. potom umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu stanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita naplnenia výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, spáchanie trestného činu pod vplyvom ťaživých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám, a pod. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť (a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák.), treba považovať okrem už uvedených prípadov najmä skutočnosti, ktoré, ako už bolo uvedené, sú v zmysle ust. § 36 Tr. zák. významnými poľahčujúcimi okolnosťami.

Za pomery páchatel'a treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri ukladaní trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. Ide v podstate o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu. Za takéto pomery treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a, tehotenstvo páchatel'ky a pod. Pomery páchatel'a sú teda okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré v rámci nebezpečnosti činu pre spoločnosť hodnotené nie sú. Sú to len osobné pomery páchatel'a.

Odvolací súd v uvedených súvislostiach uvádza, že osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a je potrebné posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä

z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Ukladanie trestu tak, ako bolo vyššie spomenuté, je potrebné riešiť jednotlivo pri každom trestom čine s ohľadom na všetky okolnosti spáchania trestného činu, ale taktiež na osobu páchatela, jeho motív.

Aj keď prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súvislosti s týmto trestom správne poukázal na mimoriadnu závažnosť trestnej činnosti a na jej rozsah, na ktoré prihliadol pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody, krajský súd v okolnostiach danej veci dospel k záveru, že k náprave a prevýchove obžalovaného s poukazom na jeho doterajší život, keďže doposiaľ nebol súdne trestaný, bude postačovať aj uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby - teda vo výmere 10 rokov.

Takýto trest je podľa názoru odvolacieho súdu trestom primeraným, zákonným a spravodlivým, spôsobilým plniť funkciu individuálnej a generálnej prevencie, ako aj represívnej stránky trestu. Ide tiež o trest, ktorý v dostatočnej miere zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný. Z odpisu z registra priestupkov vyplýva, že sa dopustil desiatich priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúci v rušení nočného kludu. Krajský súd sa preto nestotožnil s konštatovaním okresného súdu, že u obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. j) Tr. zák. - vedenie riadneho života z dôvodu, že pre jej použitie vo všeobecnosti je potrebné preukázanie, že dodržiaval základné normy občianskeho spolunažívania, nedopúšťal sa priestupkov a trestných činov, prípadne preukázal schopnosť napraviť sa. Obžalovaný bol opakovane postihovaný pre priestupky, teda podľa názoru krajského súdu nemožno konštatovať, že obžalovaný viedol riadny život a dodržiaval základné normy občianskeho spolunažívania. Keďže prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného, krajský súd mohol rozhodnúť o vypustení poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. j) Tr. zák. z výroku o treste, nakoľko týmto konaním neporušil základnú zásadu zákazu reformatio in peius.

V posudzovanom prípade bol obžalovanému ukladaný trest za jednu z najzávažnejších protispoločenských konaní, pričom v tejto súvislosti krajský súd pripomína, že v prebiehajúcom trestnom konaní je v hre záujem štátu aj verejnosti na nekompromisnom boji proti drogovej kriminalite. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil vedome. Závažnosť konania obžalovaného bola daná aj trestným následkom. Drogová trestná závislosť vážne ohrozuje zdravie a život závislých osôb a postupne spôsobuje rozklad ich osobnosti, devastuje ich osudy a dostáva ich na okraj spoločnosti, zasahuje aj ich rodiny a spôsobuje závažné spoločenské škody. V tejto súvislosti krajský súd zvyrazňuje tú skutočnosť, že treba poukázať tiež na stúpajúci trend drogovej trestnej činnosti s ťažko vyčísliteľnými následkami pre život a zdravie predovšetkým mladej generácie.

Krajský súd pri aplikácii všetkých teoretických východísk týkajúcich sa ustanovenia § 39 Tr. zák. na danú trestnú vec obžalovaného, je toho názoru, že v prípade obžalovaného nie sú splnené zákonné predpoklady k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú hranicu, tak ako sú predpokladané ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák. Pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu nezistil ani jednu skutočnosť nasvedčujúcu pomerom páchatela. Navyiac treba zdôrazniť, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu za okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby a takáto vyššia trestná sadzba bola použitá (§ 172 ods. 2 Tr. zák.), a preto nie je možné súčasne znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu vyššej trestnej sadzby pre okolnosti prípadu.

Krajský súd obžalovaného na výkon trestu zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože dospel k záveru, že osoba obžalovaného nie je tak narušená, aby bolo potrebné zaraďovať ho na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák., hoci ide o páchatela obzvlášť závažného zločinu. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na správu ÚVV Žilina, v ktorom obžalovaný vykonáva väzbu a z ktorej v súhrne vyplýva, že obžalovaný si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby je u neho bezproblémový.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti si neosvojil argumenty obžalovaného o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti a

nezistil zákonné podmienky pre uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Neobstojí ani odvolací argument prokurátora, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody dlhším o jeden rok oproti trestu uloženého prvostupňovým súdom - teda vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov.

K výroku o treste prepadnutia veci v časti peňažných prostriedkov

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že výrok o treste prepadnutia veci nezodpovedá stavu vecí a zákonu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti uloženia trestu prepadnutia vecí - zaistených peňažných prostriedkov v sume 42.150,-EUR, 1.400,- CZK, 50,- PLN vyplýva, že okresný súd uloženie trestu prepadnutia vecí finančnej sumy odôvodnil rozsiahlo, avšak v tejto časti je názor okresného súdu nesprávny. Súd je povinný zistiť skutkový základ pre každý výrok rozhodnutia v takej kvalite, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti a tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť, t.j. aj v súlade s platným a účinným zákonným stavom upravujúcim podmienky pre výrok o treste prepadnutia vecí podľa § 60 Tr. zák.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák., v znení účinnom v čase spáchania trestného činu, súd uloží trest prepadnutia vecí,

- a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
- b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu, alebo
- c) ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň,
- d) ktorú páchatel nadobudol za vec uvedenú v písmene c) - zrušené od 1.1.2021.

Ustanovenie § 60 ods. 1 Tr. zák. upravuje, aký vzťah musí mať určitá vec k spáchanému trestnému činu, aby mohol byť uložený trest spočívajúci v jej prepadnutí. Ide o štyri, resp. aktuálne o tri typy vzťahov, ktoré sú stanovené taxatívne a nemožno ich ani za použitia analógie rozširovať. Podľa názoru krajského súdu ich výpočet dostatočne vyčerpáva všetky prípady, ktoré v praxi odôvodňujú odňatie vlastníckeho práva páchatel'a k danej veci. K uloženému trestu prepadnutia vecí - finančnej sumy zaistej počas domovej prehliadky, krajský súd uvádza, že v zmysle zákonných podmienok uvedených v § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. je možné uložiť trest prepadnutia vecí výlučne vtedy, ak sa preukáže, že ide o vec, ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň, t.j. musí byť nepochybne preukázané, že predmetné zaistené finančné prostriedky pochádzajú z trestnej činnosti, z ktorej bol obžalovaný uznaný za vinného. V okolnostiach danej veci treba uviesť, že zo skutkovej vety nevyplýva, že obžalovaný neoprávneným prechovávaním omamných a psychotropných látok mal získať finančnú odmenu v konkrétnej výške. Podľa názoru krajského súdu v posudzovanom prípade prokurátor v posudzovanej veci bezpečne a nepochybne nepreukázal tú skutočnosť, že zaistené finančné prostriedky pochádzajú zo súdenej trestnej činnosti. Nebola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že finančné prostriedky mal zo svojich úspor, požičaných peňazí. Je nesporným faktom, že v konaní neexistuje žiadny dôkaz o pôvode zaistených peňažných prostriedkov a že zaistené finančné prostriedky pochádzajú práve z trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný v súdnom prípade odsúdený.

Odvolací súd tiež uvádza, že pri výroku o prepadnutí vecí treba priamo v rozsudku konkrétne uviesť veci (peňažné sumy uvedením presných čísel bankoviek). Keďže chýbala presná špecifikácia vecí, na ktoré sa vzťahuje tento výrok, krajský súd aj z uvedených dôvodov považoval trest prepadnutia vecí za nezákonný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti treba konštatovať, že okresný súd postupoval v rozpore so zákonom, keď obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí - finančnej sumy 42.150,- EUR, 1.400,- CZK, 50,- PLN napriek tomu, že na to jeho uloženie neboli splnené podmienky ustanovené v § 60 Tr. zák. Preto v tejto časti: vo výroku o treste prepadnutia vecí, krajský súd napadnutý rozsudok zrušil.

Výroky o vine, o ochrannom dohľade a treste prepadnutia vecí uloženého podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (kovovej drvičky, sklenenej dózy, plastových vreciek, latexových rukavíc, elektronickej mikrováhy, keramického mažiara...) rozsudku súdu prvého stupňa, tieto zodpovedajú stavu vecí a zákonu.

K odvolaniu T. G. - družky obžalovaného

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o treste prepadnutia zaistených peňažných prostriedkov podala odvolanie družka obžalovaného T. G..

Podľa § 307 ods. 1 Tr. por. rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., veta prvá, v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Podľa § 309 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately plynie lehota samostatne. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že obžalovaný bol osobne prítomný na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, na ktorom bol dňa 30.12.2021 vyhlásený napadnutý rozsudok. Od uvedeného dátumu začala plynúť obžalovanému aj jeho družke (odvolateľke) 15-dňová lehota na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku. Je teda nesporné, že posledným dňom, kedy obžalovaný mohol podať odvolanie, bol 14. január 2022.

Keďže odvolateľka - družka obžalovaného podala proti napadnutému rozsudku odvolanie až dňa 17.2.2022, bolo to po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty na podanie opravného prostriedku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie družky obžalovaného zamietol podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako podané oneskorene.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.